

РЕДЪТ НА РАЗКРИТИЯТА

ПРОВИДЕНИЕТО НА САМОТРАКИ	7
АРГОНАВТИТЕ В БЕЗПОЩАДНИ ИЗПИТАНИЯ.....	15
ЗНАЙ И НЕ ПИТАЙ.....	19
БЕЗТЕЛЕСНИ ЛИ СА НЕЗЕМНИТЕ.....	28
ОБЗОР НА ИДОЛИТЕ	35
БЛИЗКИ СРЕЩИ ОТ ТРЕТИ ВИД.....	44
ХЕРМЕСОВИТЕ НАМЕЦИ ЗА „ВИСОКАТА ТРАКИЯ“	54
ОКТАГОНОВАТА КАПСУЛА ПОД ВАРНА	62
ЧЕЗНЕЩИТЕ ПРИСЪСТВИЯ В ХАЛКОЛИТНИЯ НЕКРОПОЛ.....	71
БАРЕЛЕФЪТ НА ЗАЙЧИ ВРЪХ.....	78
БАЛЧИШКИТЕ СБОРОВЕ С БОЖЕСТВЕНИ РОДНИНИ	83
ПРЕОБРАЖЕНИЯТА НА ПРИЗВАНИТЕ БОГИНИ	95
ОПАСНИЯТ ПРИШЪЛЕЦ МИГРАНТ.....	104
ТАЙНАТА НА ОРФЕЙ С ЕВРИДИКА	112
ДРЕВНИТЕ ПРОБИ ЗА НЕБЕСНИ ГЕНИ	119
И ТИ, СОКРАТЕ, ДА БЕШЕ ПОСВЕТЕН	131
ЦАРСКИЯТ БРАК НА КОТИС I С БОГИНЯТА АТИНА	143
ЗАГАДЪЧНИТЕ ПРОЗРЕНИЯ НА АРСИНОЯ II	149
КАК СЕ ДОКАЗВАТ СИНОВЕТЕ НА НЕБЕСНИТЕ	159
РИСКЪТ В ЧЕСТТА ДА СИ СТАНЕШ БАЩАТА	172
КОЙТО Е СЪЩЕСТВУВАЛ, НЕ Е УМРЯЛ.....	179
ВЪЗКРЪСНАЛИТЕ НЕ ИЗДАВАТ МЕМОАРИ.....	190
ПОДХОДИ КЪМ НЕБЕСНИТЕ ПРЕДЦИ.....	199
КЪДЕ ПОЛАГАТ ВЕНЦИТЕ ЗА ОБОЖЕСТВЕНИТЕ	211
КАК БЕНДИДА СЕ ПРЕРОДИ ПРЕД СВЕТЕЦ	227

ЗАЩО ИСУС Е ЦЕЛУВАЛ МАРИЯ МАГДАЛЕНА.....	234
ПÓЛЕТИ НА НЕБЕСНИ КОЛЕСНИЦИ.....	252
ПО ЧОВЕШКИ ХÓРА И БОЖЕСТВЕНИ НА ИКОНИТЕ.....	256
ПРИХВАЩАНЕ НА ОГНЕНИ ГЛАВНИЙ.....	272
КРАТЪК СПИСЪК С ДРУГИ ПРОНИКНОВЕНИЯ	281

ПРОВИДЕНИЕТО НА САМОТРАКИ

По изконни езотерични съображения се премълчават годините на луната и на слънчевия кръг, когато – 359 летá преди възплъщението на Спасителя – принцеса Поликсена и Филип II са пристигнали на остров Самотраки. Тя била дъщеря на приснопаметния вече епирски цар Нептолем и на 16 по онова време не би минала за „вчерашна“, та (щом наследил трона) чичо ѝ Аримбас я дал за булка на македонския владетел.

Филип пък бил на 26 и идвал – готов за още изпитания – след брачен опит с три жени.

В прадревните времена Самотраки бил прочут връх от Рило-Родопския масив. Остров станал след като океанът пробил Гибралтарския пролив и Средиземното море преляло, та откъснало скалната пирамида от континента. Името му означава Високата Тракия не само защото се знаело откъде се е появил в морето. Прочутите Самотракийски мисте-

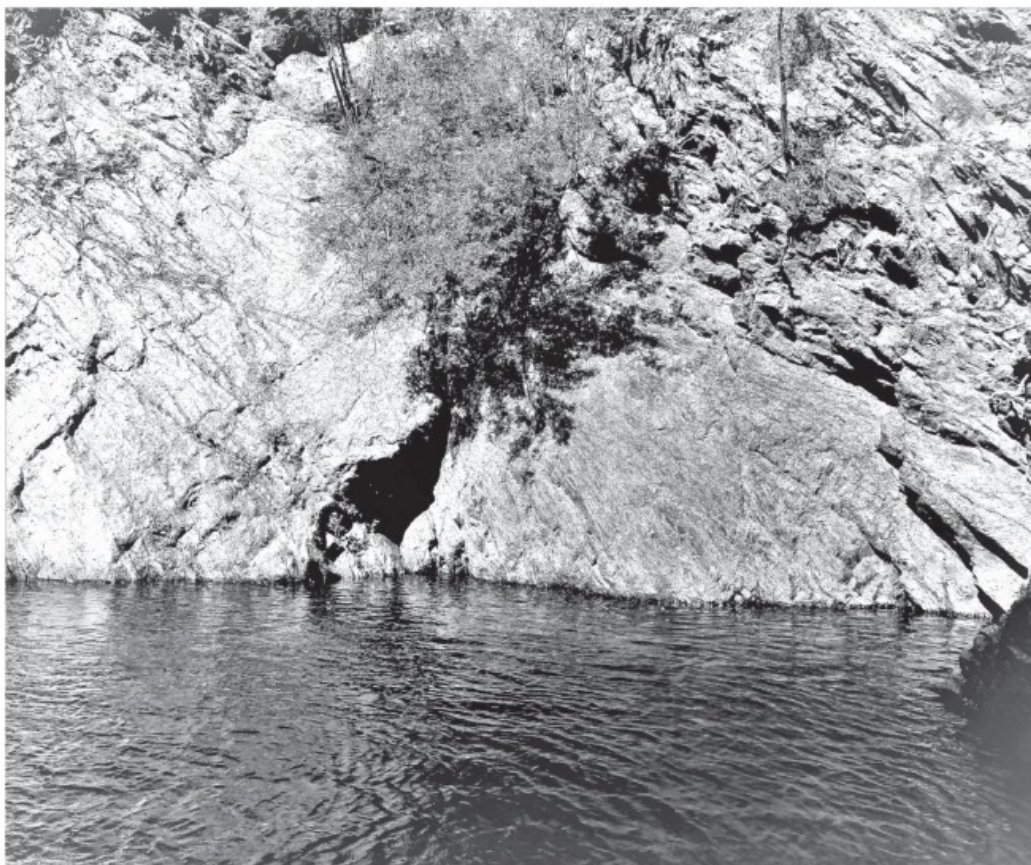

Остров Самотраки откъм древното тракийско светилище на Великите богове Кабирите

рии също дължали изключителната си слава на шеметните посветителски тайнства при старите пеласги и загадъчните в скришните си чародейства траки. Аполоний Родоски е записал в „Аргонавтика“, че в началото на похода си към Колхида дори Орфей посъветвал своите спътници аргонавтите да дойдат на този остров. За опасните изпитания с царя магьосник Еет и неговия огнебълващ дракон, които им предстоели в тяхната мисия за Златното руно, било най-малкото попътно да бъдат посветени под надзора на Великите Кабири...

Но още остават в дълбока тайна какви са били Великите богове Кабирите, които владеели богоосененото пространство там.

От онова, което все някак било дочувано, се подразбира обаче на кого жреците там са дължали космическото съзвучие във вълшебните

Ритуалната пещера утроба, от която принцеса Поликсена е преминала в „окоплодните води“ на священото езеро като новородена

си дейности. Затова на тях отивали да се доверят за своето посвещение епирската принцеса Поликсена и македонският владетел Филип II.

Веднага не бива да се каже през какви изпитания са преминали там. Редно е да отпаднат неумеещите да проникват в езотеричните текстове, защото тайните наистина не са за недостатъчно образованите умове. Древните ценители на клюките например били убедени, че двамата знатни посетители се влюбили. И то – скоро след срещата си. Там? Ами това е записал и опитният античен майстор на *успоредните животописи* Плутарх, защото при неизбежния интерес към похожденията на такива герои за вещите в *над*знайването е било предостатъчно да се отбележи тъкмо толкова. Добре е да помним обаче, че самият той бил посветен в мистериите на Аполон. Дори като жрец на делфийския оракул е имал задължението да тълкува предсказанията. Същностното, което разбрал по случая, не било за невежите. В такива случаи е трябвало да се съобразява и с необятните пориви на профанизма.

Посвещението на епирската принцеса Поликсена през светилищата на Великите Кабири неотменно е завършило, когато от ритуалната пещера утроба тя е *изплувала* в „околоплодните води“ на свещеното езеро под водопада Фониас. Магите, разбира се, били длъжни да ѝ дадат ново име като *новородена*. Нарекли я Миртила – на вечнозелената *мирта* с белите благоуханни цветове, която символизира славата, окриляна от любовта. Но има потулвани податки, че всъщност и тръненият венец на Исус бил свит от миртова клонка, та явно вече навлизаме в зоната на езотериката. Затова набързо не може да кажем през какво и как са преминали на Самотраки двамата знатни богомолци. Е, вероятно и те са куснали от дивната гъбка *Panaeolus papilionaceus*, за да станат *като богове* в трансценденталните видения, с които май и тя е осенявала тамошните адепти. Обаче, без подробностите, не е дадено да се разбере защо се е случило онова, което последвало...

Филип си останал Филип II – неговото вече не било име, а съдба. Напът за... *участ*.

Така в реда на посвещенията стигнали до върховното – хиерогамията! Свещеният брак!

Това е Тайнството на Зачатието: любовният акт в най-чистия му вид и безусловно с божествената му цел. До този мистериален връх достигали най-подготвените от мистите, които са опознали и доказали своите върхови физически, нравствени, духовни и емоционални способности в поредицата от вещи водени изпитания.

Ще ги разгледаме подробно. Но постепенно. По реда и в обстоятелствата около тях. Важно е, защото трябва да изясним причините, заложили провала на Филип II Македонски в... Абе, простичко казано: в брачното ложе. Макар по условието на тайнството над мистерията с хиерогамията трябвало нещо да бди жрица, тя не разгласила какво е видяла *при тях* в сватбената им нощ и защо *онова* не е станало... между двама им. В нейните задължения влизало да им помага с точните напитки и възбуждащите

благоухания, но от Филип се е очаквало да... изпревари.

Като разглежда древни стартери, на които Силён държи в обятията си менада или нимфа, в своята студия „Еротичен сюжет или митология на неизчерпаемото плодородие (Нумизматични аспекти)“, докторът по история Христо Харитонов е установил, че всички такива монети са сребърни и са сечени от тракийските племена одриси, орески, лети, от цар Сараток (в V в. пр. Хр.) и на остров Тасос. Та обобщава: „Важното е, че те са тракийски. И още, извън тракийската диаспора монети с подобен сюжет не са известни. Но за сметка на това сходни сюжети

Тайнството на Свещения брак като знаково изображение върху сребърен статер, сечен на съседния остров Тасос през V в. пр. Хр.

се откриват в редица други тракийски паметници. Коментираният монетен сюжет явно е бил широко популярен в Тракия. Използват го много от тракийските племена и владетели. Владял е вниманието сравнително продължително време – от VI до IV в. пр. Хр.“. Очевидно е прав, че „дълговременната употреба на сюжета е знак за дълбокото му наслояване в паметта на митологичното съзнание на древните траки. В античното изкуство голото тяло е изказ на атлетизма. Свързва се с боговете и победителите в олимпийските игри. Но култът към голото тяло при траките не е развит (А. Божков. Българско изобразително изкуство). Тогава откъде

идва и на какво се основава старанието на гравьорите на монетни печати да изобразят натуралистичната сцена? Обяснението може да се потърси в условието да се преразкаже с художествения език на дребната метало-пластика (каквито по същество са монетите) един митологичен разказ. Той не би могъл да се реализира с индиферентни изразни средства, защото трябва да се подчертае същността и конкретността. Художествено-изобразителният разказ е трябвало да бъде ясен и разбираем, четлив за просветения и за неграмотния; художествено произведение в случая, което да е медиатор между зрителя и мита“.

Силѐн е син на *царския бог* Хермес. Въпреки че „гравьорите са успели да осъществят свободен и необременен с нищо реализъм“, та

Силѐн върху ритуален съд на траките от Панагюрското златно съкровище – очевидно като твърде добре познат им

„така и разказът е станал убедителен“, според Харитонов „предложеното четене на монетния сюжет е допустимо и не води до сблъсък с подводни камъни“, защото „изход предлага фактът с познатата идея в религията на траките – за хиерогамията (Свещения брак). Тя е една от основните идеи на тракийската религиозна култура“.

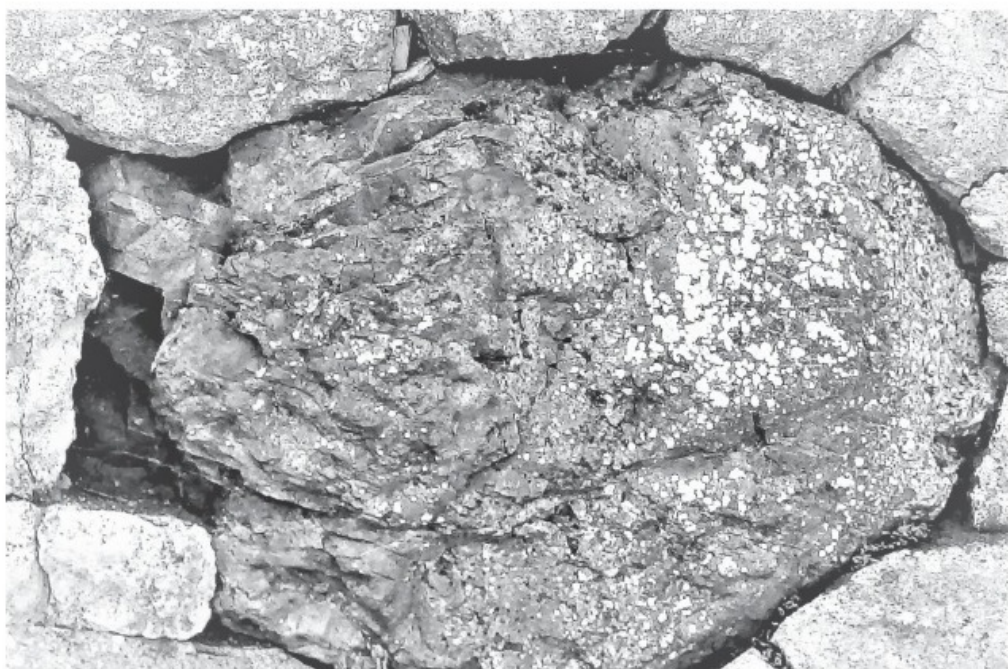
Храмовете, чиито останки сега могат да се видят на остров Самотраки, наистина са предимно от времето на принцеса Поликсена и Филип II, или с век-два по-стари. Но техните основи, земята под тях и неразкритите пластове наоколо таят темели от истинската древ-

ност на знаменитото светилище. Ако умело се освободите от внушенията на бдящите гръцки екскурзоводи, може да зърнете знаци, заложи за по-проникновените погледи на вещи наследници, които ще различат следите от тракийските посвещенчески тайнства.

Има податки, че Миртила и Филип II са пристъпили боязливо към мистерията с хиерогамията. Като възможна причина плъзнала мълвата, че ден преди върховния им посвещенчески ритуал епирската принцеса сънувала как мълния я удря в утробата и там пламва огън. На свой ред пък на македонския владетел му се присънило, че върху корема ѝ видял печат, който наподобявал лъв.

АРГОНАВТИТЕ В БЕЗПОЩАДНИ ИЗПИТАНИЯ

Има една рядко споменавана история с компанията на Орфей от екипажа върху „Арго“. А е знакова – колкото попътна за легендарни герои от две-три десетилетия преди Троянската война, толкова и озадачаваща. Случила се още като отплавали – както ни постигат неизбежните изпитания. След мистериите на Самотраки аргонавтите поели вдъхновени и самоуверени, а неочаквана буря връхлетяла кораба им. Запремятала го по вълните и щом за тях той станал неуправляем, вихърът ги понесъл, та... на съседния остров Лемнос.

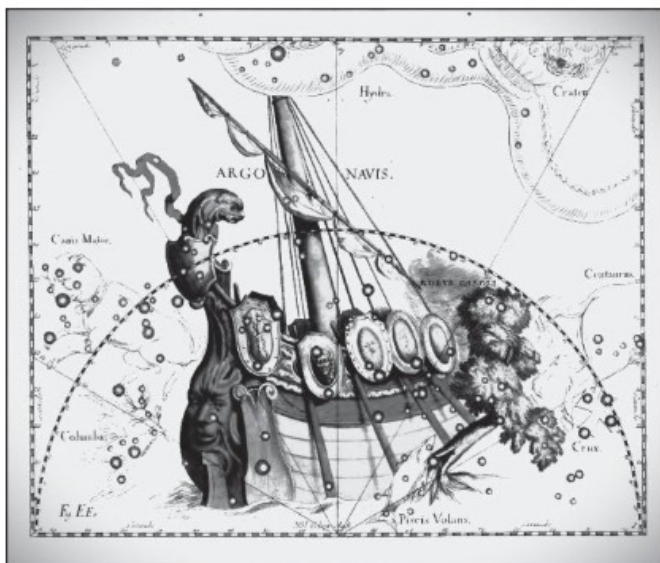
Древна релефна каменна карта на остров Самотраки, вградена в зида на ранноелинистически градеж с наследена от древността ритуална ниша

Пътуващите по служба знаят, че съдбата обича да те подмята, щом си в командировка. Та и тях. Пътуването е изпитание на разпятието между ужасии и наслади, а при тях ги смесило, когато сред морето попаднали на земя, която била населена само с жени. Дори един мъж не бил останал там да обясни със свои думи защо ококорените насреща им стръвници си избили стопаните. Като съпруг ставаш жертва не само на собствените си обещания. Длъжник си и с неизречените, за които жена ти впоследствие се е сетила, че е трябвало да ѝ дадеш. Особено пък когато съседите ти са *богове* с олимпийски претенции!

Лемносианките обаче вече страдали по онова, от което се лишили. Може дори да са опитали като Хера да задоволят сами нуждите, когато (бог да прости!) тя успяла и без Зевс. Но са си изяснили, че на тях не им било дадено да се справят така *безбожно*. Зажаднели приели, че щастливото пришествие ги сполетяло откъм острова на Великите Кабири, та и от внезапните гости се възползвали като от боговете. Лично младата им царица Хипсипила приела капитана на „Арго“ Язон с такава религиозна всеотдайност, че нейните предани поданички радостно последвали вещия ѝ пример на безмерно верско гостоприемство в чувствената си отзивчивост.

А дали пък покрай съседството на Посейдон Хипсипила не е подозирала – и при това основателно! – известна близост на Язоновите спътници с небесните мигранти *богове*? Още в „Опасният „архив“ на богомилите“ отворих дума, че самият поход на аргонавтите може да не следва това, което е форматирал митът за него. Край Босфора няма скали, които ту затварят, ту отварят пътя, нали?! Ама остава налице странното известие, че по някое време самоотвержените мореплаватели са се озовали в средата на... Млечния път! Знааам, фантастично изглежда! Но е добре да знаете, през 1690 г. полският астроном и конструктор на телескопи Ян Хевелий открил нещо смущаващо *горе*. Като нарисувал транскосмическия вид на кораба им в звездната си карта, за да илюстрира с него съзвездие Арго Навис, установил, че старото Корабът на аргонавтите се било... разпиляло. Не е просъществувало. Макар някога да било по-голямо от всяко съвременно съзвездие, това сборище от небесни тела било единственото в списъка на египетския географ и астроном Клавдий Птолемей, което... сетне загубило доста членове...

Ако не бях предпазлив с конспиративните теории около историите за неразпознати летящи обекти, бих се питал възможно ли е част от елементите в (мнимото?) съзвездие Корабът на аргонавтите да са били

Корабът „Арго“ като илюстрация на съвездието Арго Навис в звездна карта, нарисувана от Хевелий през 1690 г.

огромни космически станции. Какво би ги събрало и какво ги е разпръснало из Вселената навярно не е загадка за всички, но посветените не дават сказки по темата, та това би ме подмамilo да се чудя дали Орфей&Ко не са... наминали при тях в, боже, митичното си навестяване на Млечния път. Ако разчитат на чувство за хумор, бих вметнал (с намигване!), че са се скупчили на трансгалактически симпозиум, който от наша страна са уважили попълтно легендарните аргонавти.

Но понеже обясних, че такива обстоятелства споменавам само от изрядност към читателя, ще напомня, че това става двайсетина години преди Троянската война. А впрочем по нейно време античните автори са описали внушително струпване от *богове* в района. Начетените знаят, че тези пришълци не само ревностно са влияели и на бойните действия. Дори три *богини* – примата Хера, покровителката на геройските начинания Атина и красавицата сводница Афродита – са подкокоросали троянския принц Парис да открадне Хубавата Елена на спартанския цар Минелай! Макар да го открили като пастир, на него не му липсвали любовните наслади. При това не разчитал на обичайните за колегите му наличности в планината Ида, а си лягал с нимфа, защото бил щастливо женен за Енона! Но ще е бил твърде религиозен, щом приел за *божествена* предопределеност да отнесе в Троя обещаната му сладострастна плячка, за която някога с мъжа ѝ се надхващали дори Одисей и Агамемнон.

Затова 1193 години преди Спасителя така започнало обратното брониране за заличаването на фригийския град Троя. Такова тъпо основание

за война изтъкнало жалката интелигентност на тогавашните хора, а щом си търсели повод да се избият, явно на *боговете* се налагало да не ги оставят без надзор. Замисълът сработил, към полуостров Трояда се юрнали 28 контингента воители, сред които имало бойци от Тесалия, Атика, Пелопонес, островите (Додеканезите) до югозападния малоазийски бряг, Крит, Итака и обичайните при предстоящи мародерства следващи ги плячкаджии. Но те цяло десетилетие сякаш плажували край пролива Хелеспонт (Дарданелите) срещу фригите в крепостта. За да потръгнат бойните действия, на *наблюдателите* се наложило да скарат адмирала Агамемнон с ключовия храбрец Ахил посредством пожертваната за пленница дъщеря на Аполоновия жрец Хриз. Когато *тѝй волята Зевсова стана*, че Хризеида била върната при баща си, Агамемнон запълнил опразненото място в леглото си с Бризеида, а тя била любимата на Ахил. Същите герои, същите прости хватки, но работели – като не можели да се колят помежду си, в последвалия *гибелен гняв на Ахила Пелеев*, сърдитите мъжкарци налетели на троянците, които пък вече скучаели да им гледат сеира.

Определено подсказка към забранен подход май е била надлежно затлачена през изтеклите векове дори с приказно гибелната история на Язон и магьосницата Медея. Чародейката впрочем била съслужителка на *богинята* Хеката, която бродела в безлунните ноци със страховитата си свита от стигийски кучета и демони, та на срещата с тях разчитали организаторите на похода към Колхида...